

Även 2009 blev ett bottenår för pärlugglorna i vår region

HOF:s pärluggleentusiaster är i full gång med höststädningen av pärlugglornas holkar, och vi kan konstatera att 2009 blev, liksom 2008, ett riktigt bottenår för pärlugglorna i vår region. Ytterst få ropande pärlugglor har rapporterats från området och under VOF:s uggleinventeringsvecka hördes inte en enda pärluggla här. Förväningen var därför stor då jag under en holkkollrunda hörde ett rassel i en holk och en hona tittade ut och spände sina gula ögon i mig. En syn som gav stäpås på hela kroppen.

Lite information om projektet; I samarbete med Sveaskog, på vilkens mark projektet fått tillåtelse att sätta upp holkar, har HOF cirka 200 pärluggleholkar uppsatta i Köpings och Skinnskattebergs kommun. Dessa sköts av ett antal entusiaster i HOF. Holkarna städas på

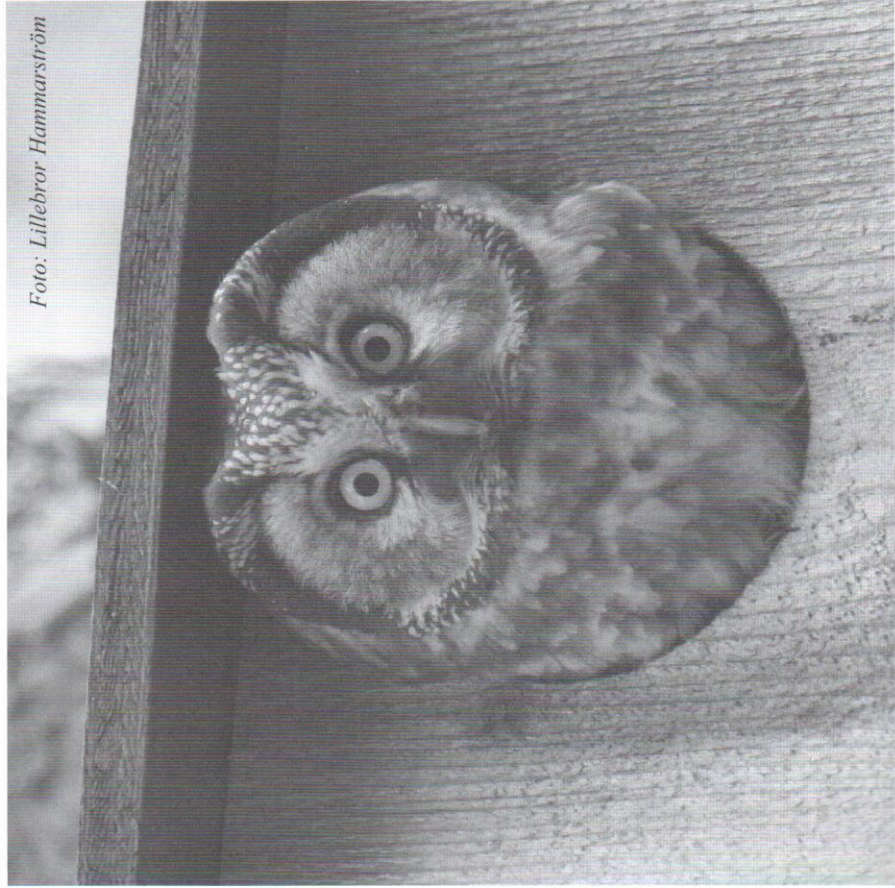

Foto: Lillebror Hammarström

hösten (och byts ut vid behov), kontrolleras en till två gånger på våren/försommaren och ringmärkare kommer ut vid lyckade häckningar. Syftet med HOF:s pärluggleprojekt är att stötta en art som är svårt trängd av dagens skogsbruk. Bristen på naturliga boträd är stor och skogarna krymper. Projektets huvudsyfte är att agera "bostadsförmedlare" till våra pärlugglor. Ett "sidosyfte" är att kunna påvisa viktiga häckningsområden för pärlugglor inför Sveaskog, så de ges chansen att ta med detta i sin planering av avverkningsområden. Ett andra sidosyfte är att väcka intresse för pärlugglor och skogen i stort, så fler människor ser värdet i de skogar som finns kvar. Vi hoppas på "ringar på vattnet effekter".

Våren 2009 mottog HOF:s pärluggleprojekt bidrag från Stiftelsen Alvins fond. Pengarna är avsedda att täcka bensinkostnader i samband med kontroll och städning av holkarna, ringmärkning och till vissa löpande kostnader så som spån, stältråd och nya holkar. Bidraget mottogs med glädje och förhoppning om många kommande pärlugglehäckningar i holkarna.

2009 års "resultat" blev, trots allt, tre konstaterade häckningar.

Häckning 1 gav tre ägg som ledde till tre ungar. Honan och alla tre ungar ringmärktes.

Häckning 2 gav fem ägg som ledde till fyra ungar. Honan och alla fyra ungar ringmärktes.

Häckning 3 gav fyra ägg som ledde till fyra ungar, varav en var blind och mycket mindre än de andra ungar. Vid ringmärkning märktes honan samt de tre större ungar.

Det är glädjande att kunna konstatera att det trots väldigt få rapporter om ropande pärlugglor ändå finns några som lyckas med sina häckningar. En intressant händelse noterades under en nattskårutflykt den 7/6. Då hördes en pärluggla ropandes samtidigt som en nattskåra spelade på samma plats. En spännande mix av skogens nattliga ljud, på ett sätt jag aldrig upplevt förr.

Projektet har givit ringar på vattnet (Hurra!!! Ett sidosyfte är uppfyllt). Flera skådare och fotografer har hört av sig och är intresserade av projektet och att få se och även fotografera ugglor. Det ser vi givetvis som mycket glädjande. Ett ökat intresse för våra ugglor och andra skogsinveånare är mycket viktigt för en balanserad skogspolitik, så skogen inte bara ses med ekonomiska ögon. Ju fler ekologiska ögon som öppnas för skogen desto större blir chansen till en mer balanserad syn på skogsbruk i framtiden. Något som gynnar ugglor och övriga skogsinveånare. Samtidigt vill vi inte göra våra ugglor till ett "jippo" så vi riskerar att störa dem och i värsta fall spolierna en häckning. Grundprincipen är att allt som sker ska ske på uggloras villkor, annars motsäger vi oss våra egna syften. Vi jobbar för uggloras bästa och har alltid uggloras väl i första rummet. Därför är vi mycket försiktiga med att ta med fotoentusiaster och naturintresserade till våra häckningar. Vi välkomnar intresserade frågor och är mycket glada åt att ett gäng entusiaster har hört av sig och vill starta en egen runda i sitt hemområde. Vi svarar mer än gärna på frågor och visar gärna hur vi har gjort och tänkt och vilka erfarenheter vi har.

Nu, så här efter tre riktiga bottenår, ser vi fram mot en förhoppningsvis snörök vinter, gott om gnagare i skogarna och många ropande pärlugglor i skogarna. För vad är en vinter utan det vemodiga, lite försiktiga hoande pärlugglan bjuder på en vindstilla, stjärnkall och kall vinternatt?

Text: Daniel Brehmer